

Geachte dames en heren, Beste studenten,

Op het moment dat je begint aan een opleiding is er nog niet veel van eenheid of samenhang te merken. De meeste nieuwe studenten komen van de middelbare school waar ze hun medeleerlingen al jaren kenden. Wanneer aan de nieuwe werkelijkheid, met medestudenten die voor jou al even onbekend zijn als het studentenleven waar je in wordt gegooid, het komt met de nodige uitdagingen. Het is bijvoorbeeld niet simpel om op kot te gaan, je plan te leren trekken in de stad, je plek te vinden op de campus en dat de groepen waarin je les hebt zoveel groter zijn dan voordien.

Zelf start ik nu aan mijn masterjaar, maar voor mij was dit 4 jaar geleden, toen ik begon met de opleiding Nautische Wetenschappen niet anders. Het was een ervaring in dat eerste jaar die voor mij de waarde van “eenheid” een nieuwe betekenis gaf. Tijdens het eerste bachelorjaar vertrek je aan de Antwerp Maritime Academy met alle eerstejaarsstudenten voor een maand op stage op het Pools zeilschip *Dar Młodzieży*. Deze stage aan boord schept een band tussen studenten die nooit meer verbroken wordt. Iedereen moet aan boord samenwerken om het schip te laten varen en elke taak aan boord uit te voeren. Man of vrouw, Nederlandstalig of Franstalig, ervaren of onervaren, je bent afhankelijk van elkaar: van de lookout op de brug, tot het kuisen van de scheepsgangen net voor zonsopgang. Zelfs nu, 3 jaar later, blijft de band die werd opgebouwd tijdens onze eerste storm op zee, anders dan met andere studenten die de stage in een ander jaar deden. Het belangrijke is: op zee is samenwerken geen keuze, maar een noodzaak. Zonder verbinding is het eigenlijk niet mogelijk om over eenheid te spreken en dat is de realiteit voor velen.

Voor de meeste studenten zal een stage op een zeilschip niet de verenigende factor zijn, dat besef ik. De een vindt aansluiting binnen de opleiding, de ander in een studentenclub. En toch lijkt verbinding niet voor iedere student gemakkelijk of binnen handbereik. Hier kunnen wij ook als studenten zelf nog aan meewerken.

Ik licht er één groep uit. Antwerpen is de 2de grootste havenstad van Europa, dat zorgt ervoor dat we hier wonen, werken en studeren met mensen uit alle hoeken van de wereld. Duizenden internationale studenten zijn nieuw in de

stad, spreken een andere taal en zoeken hun weg in Antwerpen. Hoe divers hun achtergrond ook is, ook zij zoeken aansluiting.

Hoe kunnen we studenten in onze stad verbinden en hen uitdagen om verbinding te zoeken? Hoe kunnen we voorkomen dat onze opleidingen, onze campussen en ons studentenleven eilanden worden?

Toch iedereen op een groot schip zetten zou wellicht de beste oplossing zijn, maar dat wordt wat moeilijk. Er zijn ontmoetingsplaatsen en evenementen nodig waar het mogelijk is om met andere studenten in contact te komen. Studay is daar alvast een mooi voorbeeld van. Het kan echter ook via sport. Zelf maak ik al sinds mijn eerste jaar gebruik van de sportsticker en door een aantal sporten uit te proberen, kom je in contact komen met studenten die volledig andere dingen studeren en uit andere culturen komen. Zo heb ik een jaar lang wekelijks gebokst met een studente Diergeneeskunde in de sporthal van KDG. Meer 'Unity' dan delen in elkaars klappen is moeilijk te vinden. Maar verbinding ontstaat net zo goed in de gemeenschappelijke keuken van je kot. Zo geraakte ik op mijn kot onlangs aan de praat met een internationale student uit India die toegepaste informatica studeert. In het begin vond hij het moeilijk om over zijn schrik heen te komen, maar nu vroeg hij zelfs om af en toe zijn Nederlands met mij te kunnen oefenen.

De lijst met voorbeelden zou ik nog langer kunnen maken, maar waar het in essentie om gaat is dat er ontmoeting moet zijn en we elkaar de ruimte en veiligheid kunnen geven waarin ieder zichzelf kan zijn. Verbinding en eenheid vragen zowel om oog te hebben voor elkaar als om onze kwetsbaarheid.

Aan alle nieuwe studenten, die dit jaar voor de eerste keer in een nieuwe richting of voor de eerste keer binnen het hoger onderwijs beginnen, wil ik tot slot de raad geven: kom buiten. Ga naar de les, ja ook daar kom je in contact met anderen, ga sporten en ontmoet andere studenten. Stap af en toe eens buiten je bubbel en comfortzone, maar blijf jezelf en vind zo anderen die je accepteren zoals je bent. Vanuit die verbinding zal je eenheid ervaren. In een stad als Antwerpen lukt je dat zeker.

Ik wens iedereen nog een prachtig academiejaar.